

st-li ani neoznámí, že se rozhodl zbytek zeměd. půdy převzít, a že vůbec v uvedené lhůtě žádných dalších kroků směřujících k převzetí oné půdy nepodnikne. Učinil-li tak úřad přece a oznámil-li st-li zamyšlené převzetí před uplynutím roku 1925, pak porušil práva st-lova a bylo proto rozhodnutí jeho zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4659.

Ubytování vojska: * Instanční postup upravený § 25, odst. 2 zák. z 13. května 1924 č. 118 Sb. vztahuje se jedině na případ individuálního přidělu bytu; jde-li však o sdělení neb doplnění výkazu o obsazovacím prostoru, zůstává dosavadní postup instanční (§ 20 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. resp. § 2 zák. z 31. března 1920 č. 218 Sb.) nedotčen.

(Nález ze dne 30. dubna 1925 č. 6521.)

Věc: Josef F. v Ch. (adv. Dr. Walter z Ústí n. L.) proti zemské správě politické v Praze stran opatření bytu za účelem ubytování vojska.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo odvolání st-lovo podané z výměrů osp-é v Ch. ze 13. a 19. června 1924, jimiž byly v jeho domě v Ch. zabrány 2 byty podle zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z. ve znění zák. ze 13. května 1924 č. 118 Sb. a přiděleny k účelům ubytovacím místnímu vojenskému velitelství v Ch. Tomuto svému rozhodnutí připojila zsp právní poučení, že z něho není ve smyslu § 25, odst. 2 zák. z 13. května 1924 č. 118 Sb. dalšího odvolání.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Zákon č. 93 ř. z. z r. 1879 ve znění zák. č. 118 z r. 1924, o němž nař. rozhodnutí jest opřeno, a jenž byl také již v době vydání obou rozhodnutí I. stolice v účinnosti, stanoví v úvodní větě § 25, nemohou-li si vojenští gážisté opatřiti v místech své posádky (služebního přidělení) vhodný byt nájemní smlouvou, jest obec místa posádky (služebního přidělení) povinna jim na žádost místního vojenského úřadu (velitelství) vhodný byt přidělením bytů uvedených ve výkaze o obsazovacím prostoru opatřiti. Jakým způsobem výkaz takový jest sdělati, určuje § 9 nař. z 27. července 1895 č. 119 ř. z., zachovaný v platnosti vlád. nař. z 30. května 1924 č. 119 Sb., jenž podává jeho vzorec a stanoví, že výkaz takto pořizený má býti v obci veřejně vyložen po 8 dní, a že lze podati proti němu stížnost. Teprve pravoplatně zřízený nebo pravoplatně doplněný výkaz jest základem pro přiděl bytu (§ 25, odst. 1 cit. zák. č. 118/24 a § 2, odst. 2 prov. nař. č. 119/24). Dle toho rozpadá se řízení směřující k opatření bytů pro vojenské gážisty na dvě stadia: 1) sdělení či doplnění výkazu o obsazovacím prostoru, 2) přiděl bytu určitému gážistovi.

Nař. rozhodnutí vyslovalo, že požaduje byty, o které tu jde, pro voj. velitelství k účelům ubytování vojska. Jeho znění hledě k předchozímu výkladu, nenechává vzejítí pochybnosti o tom, že tu jde o prvé stadium řízení, to jest o předběžné zjištění místností, aby byly

pojatý do výkazu o obsazovacím prostoru a nikoli o individuální přiděl bytu, o němž pojednává § 25 zák. č. 118 z r. 1924.

Řízení opravné v záležitostech ubytování vojska dle cit. zák. č. 93 z r. 1879 bylo všeobecně upraveno §em 20, jenž v odst. 3. stanoví, že rozhodovati v příčině stížností v záležitostech ubytovacích přísluší politickým úřadům a v poslední stolici min. zeměbrany. Tento předpis doznal během doby dvojí změny: 1) zákonem z 31. března 1920 č. 218 Sb. — § 2 — bylo přikázáno vyřizování polit. admin. věcí týkajících se ubytování vojska mno v dohodě s min. vnitra; 2) pokud jde o přiděl bytů uvedených ve výkaze o obsazovacím prostoru vojským gážistům, omezen pořad instancí zákonem z 13. května 1924 č. 118 Sb. — 25, odst. 2 — tím způsobem, že, když rozhodl pol. úřad I. stolice o přidělu bytu buď k odvolání z rozhodnutí obce nebo sám dle odst. 7 § 25, lze se odvolati k politickému úřadu II. stolice, jenž o věci rozhodne s konečnou platností.

Z těchto zákonných ustanovení se podává, že zkrácení instančního postupu v ten smysl, že rozhodnutí zsp-é jest konečné, nastává toliko v případech, kdy jde o individuální přiděl bytu do výkazu již pojatého, určenému gážistovi, kdežto v ostatních případech, zejména když jde o sestavení neb doplnění výkazu o obsazovacím prostoru, zůstává nedotčeno všeobecné ustanovení § 20. zák. č. 93/1879, modifikované zákonem č. 218/1920.

Dle hořejších úvah nejde v daném případě o individuální přiděl bytu, nýbrž o doplnění výkazu o obsazovacím prostoru, není proto pořad instancí správních nař. rozhodnutím vyčerpán, a jest poučení k nař. rozhodnutí připojené, další opravný prostředek vylučující, nesprávné. Strana, řídící se tímto nesprávným poučením, podala proti rozhodnutí na místě odvolání k mno stížnost přímo k nss.

Proto jest připojení nesprávného poučení o opravných prostředcích kvalifikovati za podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 4660.

Učitelstvo. — Administrativní řízení: Min. škol. ani jeho referát v Bratislavě není oprávněn o své újmě »propustiti ze služby« opatrovatelku městské opatrovny z důvodu, že nemá čsl. stát. občanství.

(Nález ze dne 30. dubna 1925 č. 8589).

Prejudikatura: Boh. 3490 adm.

Věc: Město R. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty Bratislavě o propuštění městské opatrovatelky ze služby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Žal. úřad propustil nař. rozhodnutím Otílii N., opatrovatelku na obecné opatrovně v R., dnem 29. února 1924 definitivně ze školské služby, poněvadž podle dokladů tomuto úřadu předložených není státní občankou čsl. a proto podle platných zákonů nemůže zastávati v čsl. republice veř. službu. Zároveň úřad z tohoto důvodu zastavil propuštění požitky od státu.